

**Buitengebied Heerhugowaard
“de stand van het landschap”
quickscan**

Inhoud:

Inleiding	2
Beleid	2
Cultuurhistorie	4
Landschap	6
I De Smuigepolder.....	8
II Het glas, Alton I en II.....	10
III Het open midden:.....	11
IV Veenhuizen:	13
V Zuidoost:	15

Inleiding

In het kader van de herziening van het bestemmingsplan buitengebied wordt in dit document een korte analyse gegeven van de stand van het landschap. Het agrarisch buitengebied is in beweging als gevolg van schaalvergroting en verbreding in de landbouw in combinatie met toenemende verstedelijkingsdruk en een groeiende behoefte aan recreatieve mogelijkheden in de directe woonomgeving. Opvallend is dat binnen het grondgebied van de polder Heerhugowaard het agrarische areaal in vijftig jaar tijd door stedelijke uitbreidingen flink geslonken is. De gemeente zal zich de komende jaren dan ook sterk moeten maken om een landschappelijk aantrekkelijk buitengebied voor de toekomst veilig te stellen. Dit is noodzakelijk als tegenhanger van de stad en om voldoende vitaliteit en kwaliteit in het buitengebied te kunnen waarborgen.

Om een goede beoordeling te kunnen maken van zaken die spelen in het kader van de herziening van het bestemmingsplan buitengebied is het van belang inzicht te hebben in de ontwikkelingen in relatie tot de specifieke landschappelijke kwaliteiten. In dit document wordt een beeld geschetst van de huidige situatie. Op basis van de thema's cultuurhistorie, landschap en gebruik wordt een beeld gegeven van het agrarisch buitengebied als basis voor het bestemmingsplan. Het uitgangspunt blijft dat het agrarisch buitengebied primair bestemd is voor agrarische activiteiten maar het is van belang zorgvuldige afwegingen te maken in relatie tot het landschap en het functioneren van het buitengebied in bredere zin.

Beleid

Provinciale structuurvisie

De provincie richt zich in haar structuurvisie op ruimtelijke kwaliteit, duurzaam ruimtegebruik en klimaatbestendigheid. Ruimtelijke kwaliteit door behoud en ontwikkeling van: cultuurlandschappen, natuurgebieden en groen om de stad. Afwisseling tussen stad en open landschap is waardevol. De kern van Heerhugowaard wordt aangemerkt als metropolaan stedelijk gebied. Het buitengebied is

productielandschap met alle ruimte voor landbouwproductie. De Altongebieden zijn aangemerkt als glastuinbouwconcentratiegebied gericht op herstructurering, schaalvergroting en duurzaamheid. Daarnaast is het buitengebied in beeld als zoekgebied voor grootschalige windenergie.

Tegelijkertijd wordt gestreefd naar behoud en ontwikkeling van unieke Noord-Hollandse cultuurlandschappen. De droogmakerij als landschapstype is hier één van. Elk landschap heeft eigen specifieke kernkwaliteiten die gebieden karakter en identiteit geven. De belangrijkste zijn: ondergrond (archeologie en tijdsdiepte), landschaps DNA (aardkundige waarden, historische structuurlijnen, cultuurhistorische objecten en openheid, duisternis en stilte) en dorps DNA. Nieuwe ontwikkelingen moeten zich tot deze karakteristieken verhouden.

Het landschap staat onder stedelijke druk terwijl de behoefte aan recreatiemogelijkheden vanuit de stad blijft groeien.

Aanwezigheid en bereikbaarheid van groene gebieden houdt steden aantrekkelijk en leefbaar. Een goede toegankelijkheid is daarbij van belang. Iedere Noord-Hollander moet in tien minuten in het groen kunnen staan. De provincie zet zich in voor het ontwikkelen van een compleet, toegankelijk en samenhangend netwerk van recreatieve verbindingen voor wandelen, fietsen en varen.

De landbouw laat een trend naar schaalvergroting en specialisatie zien waarin volgens de provincie agrarische bouwpercelen van 2 ha. mogelijk zijn.

Structuurvisie gemeente

Binnen de Structuurvisie 2020 is duurzaamheid een belangrijk thema dat staat voor evenwichtige groei op basis van de duurzaamheidsdriehoek People, Planet en Prosperity. Dit betekent ook een duurzame, evenwichtige ontwikkeling van het landschap. De ontwikkelingsgeschiedenis van Heerhugowaard is sterk verbonden met de ondergrond. Dit is goed zichtbaar in de huidige verschijningsvorm en levert een belangrijke bijdrage aan de identiteit. Voormalige eilanden en andere cultuurhistorische en landschappelijke fragmenten zijn uniek en vragen om een zorgvuldige behandeling.

Heerhugowaard stimuleert inwoners en bedrijven om milieubewust te handelendoor; duurzaam te bouwen, schoon te vervoeren en te investeren in gezonde bedrijvigheid. De ambitie is om rond 2030 als gemeente energieneutraal te zijn.

Agrarische bedrijvigheid wordt gestimuleerd om een vitaal, recreatief platteland te creëren met ruimte voor meer recreatieve activiteiten. Het open buitengebied blijft primair agrarisch. Karakteristieke landschappelijke openheid en doorzichten dienen behouden te blijven. Transformatie van storende bebouwing in het landschap is gewenst. De landschappelijke kwaliteit van het buitengebied vormt een belangrijke waarde. Het contrast tussen het polderlandschap van het buitengebied en het stedelijke gebied is eveneens een kwaliteit.

Recreatiebeleid, nota “naar buiten”

Door een verwachte toename van de bevolkingsgroei zal ook de behoefte aan recreatiemogelijkheden verder toenemen. Omdat Heerhugowaard over voldoende aanbod voor intensieve recreatie beschikt is in de nota “Naar Buiten” het vizier gericht op de recreatieve ontwikkeling van het agrarisch buitenbuitengebied. Recreatief medegebruik van het landelijke gebied vraagt om voldoende aantrekkingskracht en goede toegankelijkheid.

Uit onderzoek blijkt dat de toegankelijkheid en aantrekkingskracht van buitengebied voor de stedeling sterk kan verbeteren door middel van meer functies in combinatie met aantrekkelijke routes. In de huidige situatie is er vooral een tekort aan wandelroutes.

Belangrijke trends in de recreatievraag zijn authenticiteit en beleving. Het is daarom belangrijk de bestaande kwaliteiten van het buitengebied verder uit te bouwen. In de nota is dit uitgewerkt in drie thema's :

- Polders en molens
- Duurzame stad
- Recreant zoekt boer

Cultuurhistorie

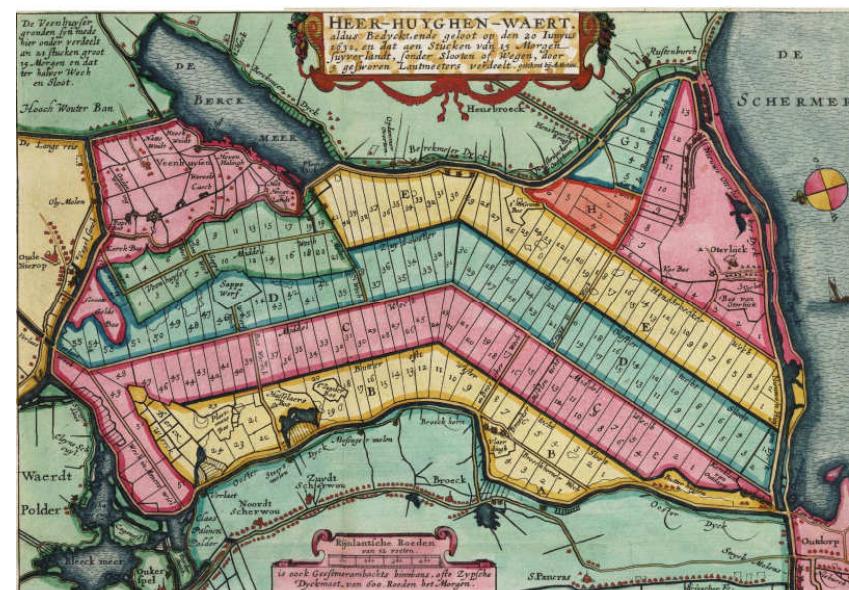
Rond 800 na chr. maakte Heerhugowaard deel uit van een groot veengebied. Door vraag naar nieuwe landbouwgronden werd het veen ontgonnen. Vanwege inklinking en ontwatering daalde de veenbodem sterk waardoor het moeilijk was om water af te voeren. Oude veenriviertjes verbreedden zich plaatselijk tot plassen en meren als De Waard, de Schermer, de Beemster en de Purmer. Na een grote overstroming in 1248 als gevolg van een doorbraak in de zeedijk bij Sint Maarten ontstond een groot merengebied waarbij ook Heerhugowaard, met uitzondering van Oterleek en Veenhuizen, onder water kwam te staan.

In 1250 werd de Westfriese Zeedijk bij Sint Maarten weer gesloten. Diverse kleinere stormvloedten die volgden zorgden voor veel schade en verlies van land door afslag. Dijken als Huigendijk en de Groenedijk werden aangelegd om de randen van het meer te beschermen en erosie te stoppen.

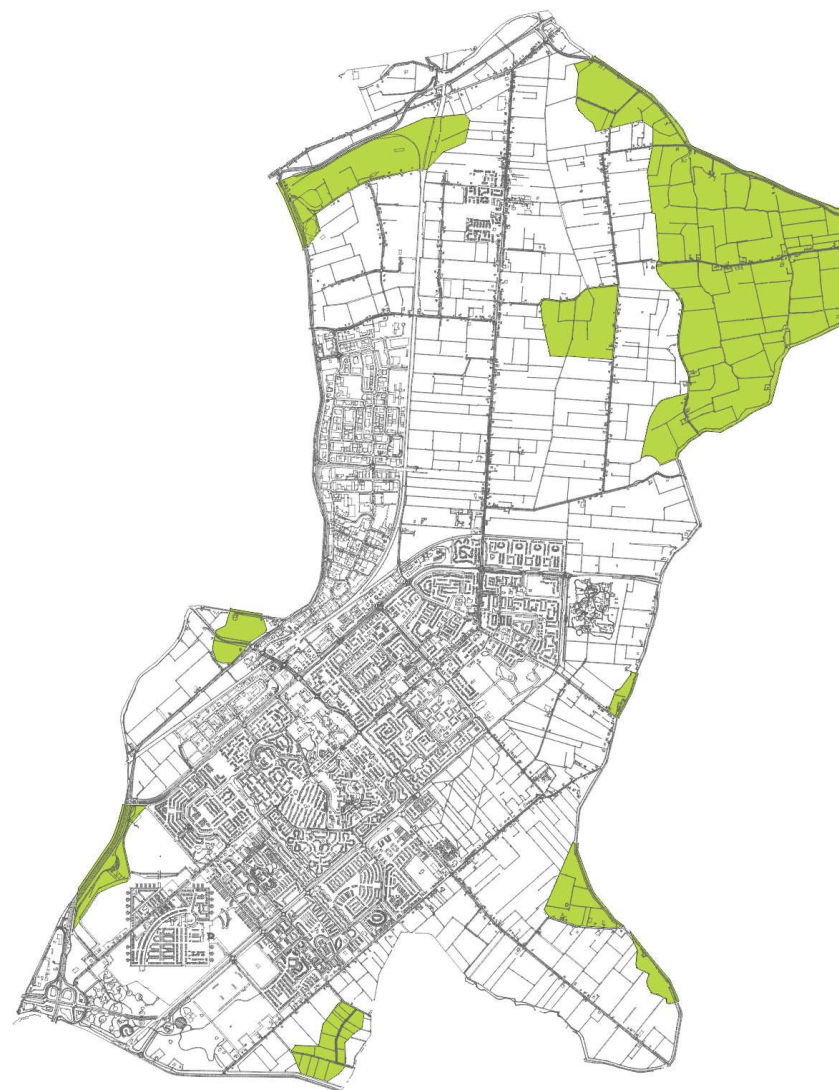
Vanwege toenemende dreiging van het water werd in 1625 een plan gemaakt om De Waard droog te leggen. In het oude land rondom het meer werd een ringvaart gegraven waarbij afgesneden stukken grond binnen de polder kwamen te liggen. Deze gronden worden driuplanden genoemd en waren eigendom van bewoners uit omliggende dorpen die ze gebruikten als rietland of weidegrond voor het vee. Ook voormalige eilanden werden als driupland onderdeel van de polder. Meestal waren deze inmiddels begroeid met bos.

Butterhuizen, Veenhuizen en Oterleek waren al bestaande buurtschappen die onderdeel werden van de polder.

Alkmaar gaf destijds alleen toestemming voor inpoldering indien de hoofdwegen gericht werden op de stad. Dit verklaart de kenmerkende knik in de structuur van de polder.

Nadat de polder in 1631 was drooggelegd werd de kenmerkende structuur van wegen en verkaveling aangelegd. Bewoning van de polder begint met de druiplanden die deels al bewoond waren ten tijde van de drooglegging. De eerste boerderijen werden langs de hoofdwegen en verspreid over de polder gebouwd. In sommige gevallen werd er door welgestelden een “buitengoed” gerealiseerd. Echter nooit met de omvang en uitstraling als in de Schermer of Beemster. Reden daarvoor was de slechte grondslag. Het land werd vooral als grasland gebruikt. De bevolking groeide niet snel. De nieuwe bewoners waren aangewezen op de omgeving, een dorp werd dan ook niet aangelegd. De omliggende dorpen waren met voet of rijbruggen over de ringvaart bereikbaar. In 1866 staan er in de polder 141 woningen. Rond die tijd bestond Heerhugowaard voor een aanzienlijk deel uit bosopstanden, productiebos voor eigen gebruik. Met de komst van kunstmest verdwenen deze bossen en ging men over naar tuinbouw. Daarvoor werden de kavels opgedeeld en smaller. Het uiteindelijke gevolg daarvan is dat het agrarisch gebied veel intensiever bebouwd is geraakt. Dat is goed zichtbaar in de lintstructuren en verklaard voor deel dat er in de huidige situatie relatief veel woonbestemmingen in het buitengebied aanwezig zijn. Dit met uitzondering van de polder Veenhuizen waar vanwege de aanwezige veenbodem vooral veeteelt gehandhaafd bleef. Dit is tot op de dag van vandaag het geval. Het landschapsbeeld van de polder als geheel heeft tot 1950 een zeer constant en open karakter gehad. Het wegenpatroon ontwikkelde zich nauwelijks. Pas daarna ontstond de eerste aanzet tot een kern en werd geconcentreerde woonbebouwing gerealiseerd. Met de herverkaveling in de jaren zestig van de vorige eeuw zijn in het buitengebied veel van de oorspronkelijke verkavelingspatronen verdwenen.

Landschap

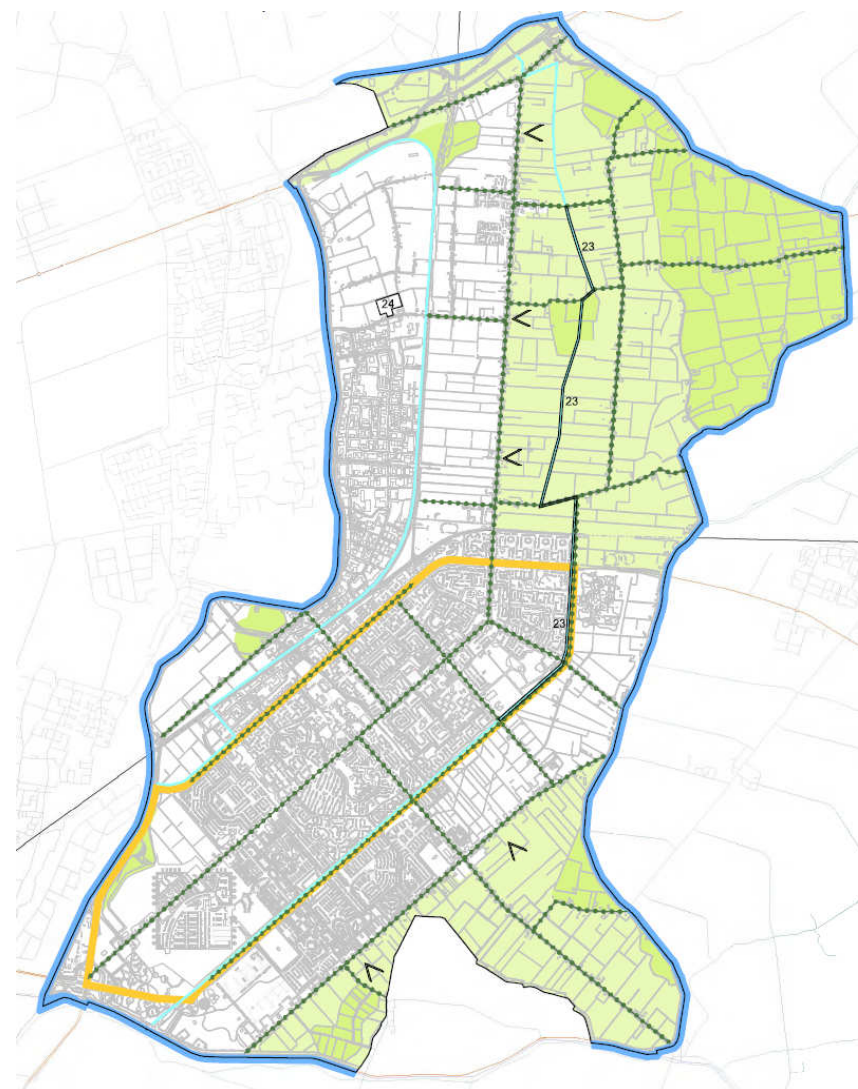
De identiteit van Heerhugowaard is sterk verbonden met de geschiedenis van het landschap. De polder, als droogmakerij, is een cultuurlandschap en heeft een rationele, geometrische verkaveling. Het buitengebied heeft van oorsprong een open landschappelijke structuur waarin de ontginningsassen bepalend zijn voor de landschappelijke oriëntatie.

Structuurbepalende elementen zijn vooral de ringvaart, de ringdijk, de ontginningsassen en de driuiplanden. De driuiplanden zijn te herkennen aan afwijkende kavelstructuren en een hogere ligging ten opzichte van de overige gronden binnen de polder. Het centrale deel van de polder kenmerkt zich door een regelmatige verkaveling loodrecht op de ontginningsassen. De veelal in de randen van de polder gelegen driuiplanden zijn bijzonder vanwege afwijkende kavelstructuren die oorspronkelijk een relatie hebben met buiten de polder gelegen gronden. Dit zorgt voor afwisseling in het landschap en draagt bij aan historisch besef.

In het buitengebied van Heerhugowaard kunnen verschillende landschappelijke eenheden worden onderscheiden. Deze gebieden verschillen van elkaar in de maat en schaal van het landschap, de kavelstructuur en de mate van openheid. Deze verschillen zijn vooral bepaald door de cultuurhistorie. Het huidige agrarische gebruik van de gronden is veelal sterk verbonden met de oorsprong.

Het agrarisch buitengebied met zijn specifieke landschappelijke kwaliteiten vormt een zeer waardevolle en onmisbare tegenhanger van de stad. Met het groeiend aantal inwoners neemt de behoefte aan recreatieve mogelijkheden in het buitengebied toe. Voor de stedeling is nabijheid en beleving van een aantrekkelijk landschap met recreatieve mogelijkheden een grote kwaliteit. Daar liggen zowel voor de recreant als voor de agrariër kansen. Recreatie en toerisme vormen potentieel een steeds grotere economische drager voor het buitengebied.

Kijkend naar de toekomst dan zal de gemeente zich moeten inspannen om de landschappelijke kwaliteit te waarborgen en te versterken zonder dat dit ten koste gaat van agrarische belangen. Dat begint met bewustwording en het onderkennen van de bestaande landschappelijke kwaliteiten.

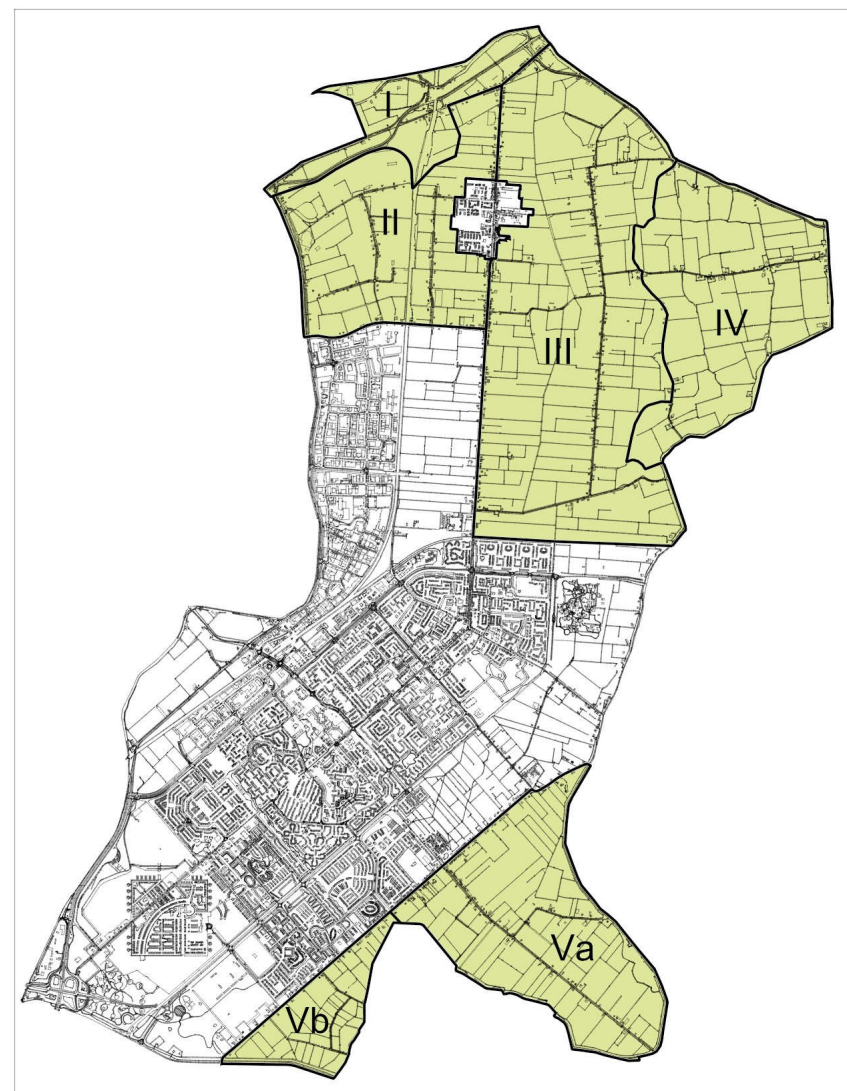
Het agrarisch buitengebied van Heerhugowaard staat onder druk. Kijkend naar de afgelopen decennia dan valt vooral op dat het totale areaal als gevolg van stedelijke uitbreidingen sterk is teruggelopen. Het totale grondgebied van Heerhugowaard is ca. 3800 ha. Grofweg de helft daarvan, ca. 1927 ha., is de bruto oppervlakte van het buitengebied. Een ander opmerkelijk aspect is het grote aantal niet agrarische bestemmingen, zoals woonbestemmingen. Ook voor de komende jaren blijft er druk vanuit de stad op het buitengebied door uitbreidingen, toename van het inwoneraantal en aanleg van wegen. Tegelijkertijd is er als gevolg van verstedelijking een groeiende behoefte aan beleving van natuur en landschap. Samen met veranderingen in het agrarisch gebruik heeft dat invloed op hoe het buitengebied als totaal functioneert en wordt beleefd.

Een trend in het buitengebied is dat het traditionele grondgebonden, kleinschalige boerenbedrijf steeds meer een gespecialiseerde agrarische onderneming wordt die minder grondgebonden is en inspeelt op actuele ontwikkelingen. Schaalvergroting en verbreding vormen hier onderdeel van en vragen om een zorgvuldige afweging en inpassing. Soms nemen bedrijven de vorm aan van een agrarische industrie en is het de vraag of dit nog als passend kan worden gezien in het agrarisch buitengebied.

Schaalvergroting betekent ook bedrijfsbeëindiging waarbij gronden worden verpacht of verkocht met uitzondering van de boerderij zelf die vervolgens een woonbestemming krijgt. Anderzijds worden er nieuwe bedrijven opgestart met eerste of tweede bedrijfswoningen met als gevolg dat het aantal (potentiële) woonbestemmingen in het buitengebied toeneemt.

Het huidige buitengebied van Heerhugowaard is op basis van landschappelijke kenmerken in vijf deelgebieden onder te verdelen:

- I. De Smuigelpolder
- II. Het glas (Alton I en II)
- III. Het open Middengebied
- IV. De Veenhuizerpolder
- V. Zuid-oost

I De Smuigelpolder

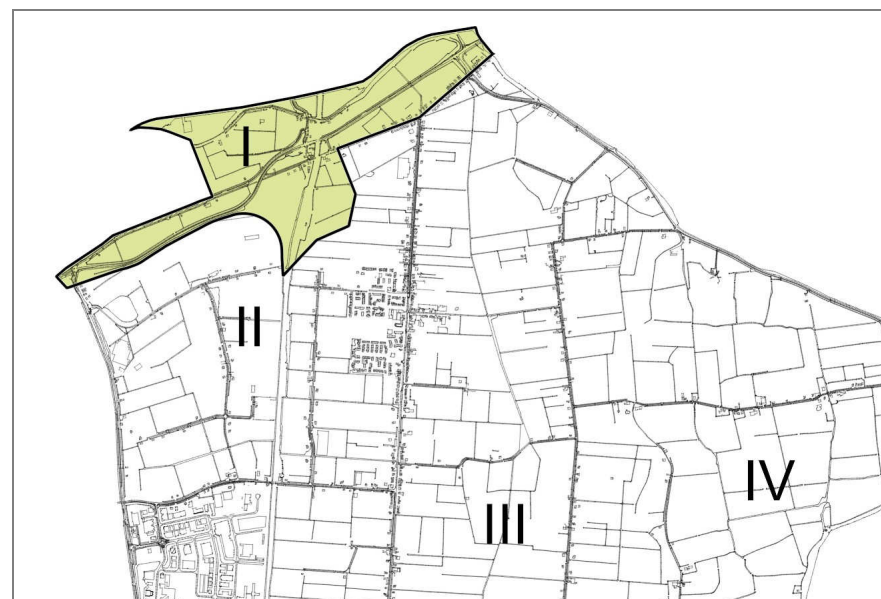
In het uiterste noorden van de polder ligt het gebied De Smuigel, van oorsprong grotendeels een druipland. Een landschappelijk kleinschalig gebied dat aan de zuidkant wordt begrensd door het Altongebied en het Verlaat en aan de noordkant door het kanaal Alkmaar Kolhorn. De Laanderweg en het Verlaat zijn van oorsprong ontginningsassen die een verbinding vormen tussen Nieuwe Niedorp en Noord-Scharwoude. Het landschappelijke gevolg van deze oost-westverbinding is dat het bovenliggende gebied fysiek wordt afgesneden van het middengebied. Daarnaast zijn er in het gebied een aantal aanzienlijke barrières als de N242, de N241, de spoorlijn naar Schagen/Den Helder en het nieuw te realiseren knooppunt bij het Verlaat en het kanaal Alkmaar – Kolhorn. De barrièrewerking van de N242 is groot omdat deze provinciale weg zich onttrekt aan het schaalniveau van het gebied.

Landschap:

De oorspronkelijke kavelstructuur is kleinschalig, deels van oorsprong veenontginningen, en wisselend van richting. Het meest westelijke deel behoort tot de gemeente Langedijk maar vormt wel een natuurlijk deel van de polder. Het huidige landschappelijke beeld is sterk versnipperd waardoor eenheid ontbreekt. Aan de zijde van het kanaal, een belangrijke drager van de ecologische hoofdstructuur, bevinden zich de grootste kwaliteiten.

In de huidige situatie is sprake van landschappelijke dissonanten die de potentiële landschappelijke kwaliteit van het gebied negatief beïnvloeden. Het terrein van de voormalige autosloperij met een willekeurige singel van populieren is er één van.

In agrarisch opzicht heeft het gebied beperkte waarde. Dat is uit het huidige gebruik ook op te maken. Door diverse functies en inrichting maakt het een versnipperde indruk. Dit wordt versterkt door de aanwezige barrières.

Grondgebruik:

Het huidige grondgebruik is grotendeels agrarisch maar er is ook sprake van bedrijvigheid, woonfuncties en infrastructuur. Het bestemmingsplan laat een wisselend beeld zien van agrarisch gebied, woonfuncties, bedrijvigheid, verkeersfuncties en een enkel agrarisch bedrijfsperceel. Dit alles in een door infrastructuur sterk opgedeeld gebied.

II Het glas, Alton I en II

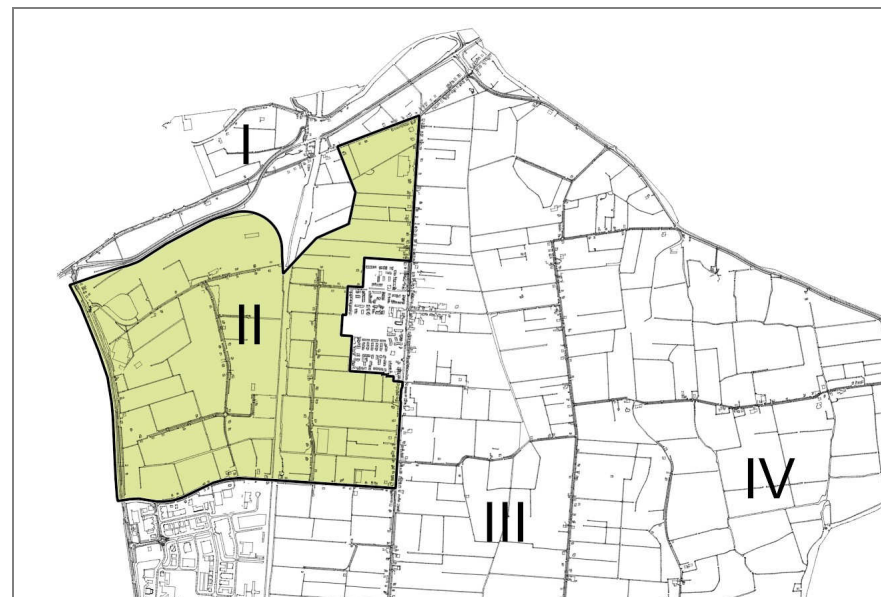
Vóór de drooglegging waren delen van het gebied veengronden die ontgonnen werden vanuit Noord- en Zuid-Scharwoude. Deze oorspronkelijke kavelstructuren van de voormalige druiplanden zijn tijdens herverkaveling in de jaren zestig van de vorige eeuw verdwenen. De Altongebieden liggen in het noordwestelijke deel van de polder en zijn bestemd voor concentratie van glastuinbouwbedrijven. In de huidige situatie is nog oppervlakte beschikbaar voor de realisatie van glas. Landschappelijk vormt het gebied geen duidelijk begrensde eenheid en is van weinig waarde.

Landschap

De oorspronkelijke structuur van het landschap en dan vooral de voormalige druiplanden zijn in dit deelgebied niet meer herkenbaar aanwezig. Landschappelijk heeft het dan ook zeer beperkte waarde. Het gebied is destijds optimaal ingericht voor glastuinbouw. Daarbij is, vanwege een zachte overgang, afstand gehouden tussen glas en de omliggende wegen- en bewoningsstructuren. Deze randen hebben een agrarische bestemming en staan vanwege de kleinschaligheid in combinatie met de vele woonfuncties in de lintbebouwing onder druk. Voor de passant maakt het gebied op sommige plekken een rommelige indruk doordat weinig aandacht is besteed aan de bebouwing/installaties in relatie tot de openbare weg.

Grondgebruik

De Altongebieden worden gebruikt voor glastuinbouw. De delen die een glasbestemming hebben maar waar dit niet is ingevuld worden agrarisch gebruikt evenals de randzones met een agrarische bestemming.

III Het open midden:

Dit deelgebied ligt boven de spoorlijn richting Hoorn en vormt feitelijk het hart van het huidige agrarisch buitengebied. Het wordt begrensd door de Middenweg, de Groenedijk, de ringdijk en het Verlaat. Het is een tamelijk open landschap met langgerekte open ruimten. De Middenweg en de Veenhuizerweg vormen nu nog de centrale assen met enkele dwarsverbindingen, een ladderstructuur. Met de ontwikkeling van bedrijventerrein De Vaandel zal de Middenweg aan de rand van het agrarisch middegebied komen te liggen. Druk op het gebied is merkbaar door een combinatie van factoren zoals: schaalvergroting, mogelijke plaatsing van windmolens, aanleg van de Westfriaaiweg en schaalvergroting in de agrarische sector.

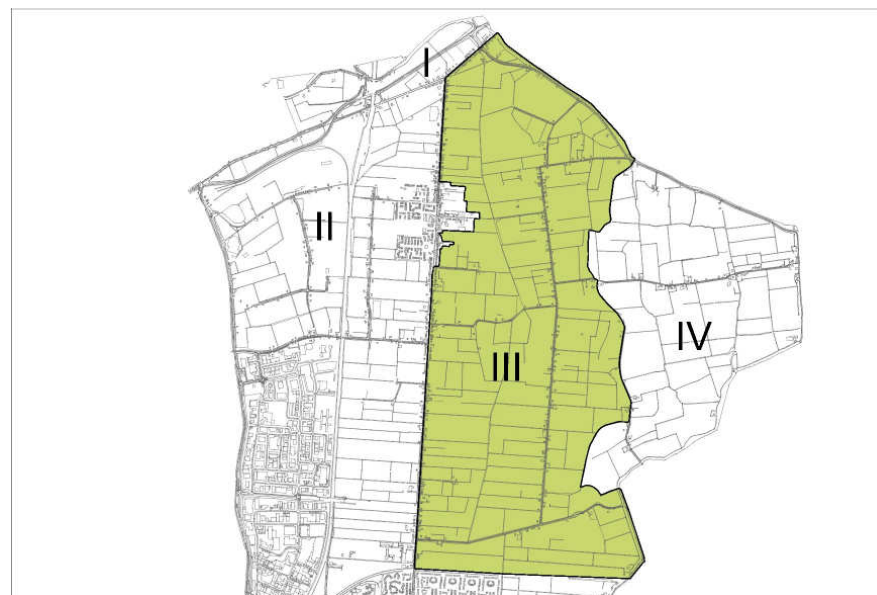
Landschap:

Tamelijk open tot open gebied met een verkavelingsrichting loodrecht op de Middenweg en de Veenhuizerweg als verkavelingbases. De landschappelijke openheid is vooral noord-zuid gericht.

In het gebied bevinden zich een aantal voormalige driuplanden maar die zijn niet of nauwelijks herkenbaar in het landschap aanwezig. Bebouwing is geconcentreerd in de linten van de Middenweg en de Veenhuizerweg. Verspreid in het gebied zijn, langs de dwarswegen, enkele agrarische bedrijven gevestigd. Het landschap heeft een open karakter en bomen zijn er, met uitzondering van erfbeplantingen en in de linten, nauwelijks aan te treffen.

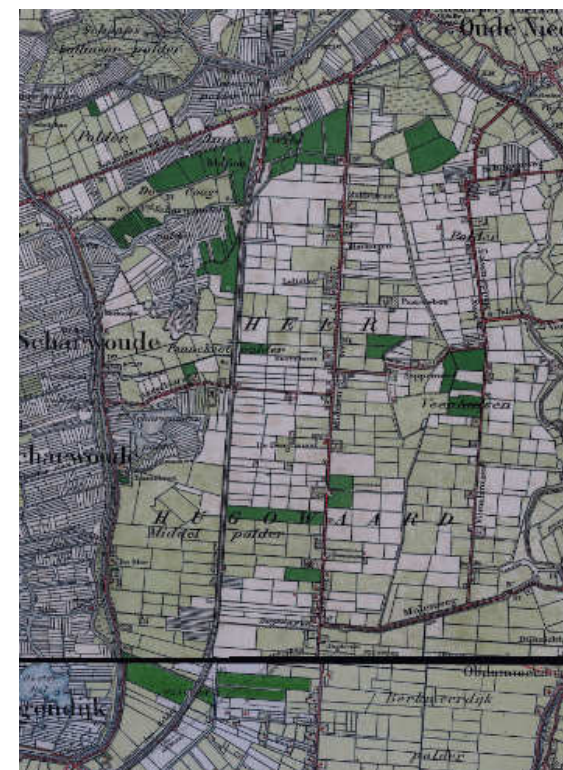
De verkaveling is regelmatig, blok- tot strookvormig. In het oostelijke deel, achter de Veenhuizerweg, langs de rand van de Veenhuizerpolder ligt een strook grond met de bestemming Ac, agrarisch met cultuurhistorische waarden. Deze zone heeft een bijzonder verkavelingspatroon en vormt een buffer tussen het grootschalige landschap van het open middegebied en de voormalige begrenzing van de cultuurhistorisch waardevolle Veenhuizerpolder.

De Molenweg, de Donkereweg en de Harlingerstraat doorsnijden het open middegebied van oost naar west en verbinden de Middenweg met de Veenhuizerweg. De wegbeplantingen langs deze dwarswegen vormen een belemmering in de landschappelijke beleving.

Grondgebruik:

Het gebied is vooral in gebruik voor akkerbouw, vollegrondsteelt van groenten, grasland en verspreid zijn er nog een aantal kassen. Met name in de linten bevindt zich een aanzienlijk aantal woonbestemmingen. Als gevolg hiervan komt oneigenlijk gebruik van agrarische gronden als tuin regelmatig voor maar is vanuit landschappelijk oogpunt niet gewenst vanwege het ontstaan van rafelranden achter de lintstructuren.

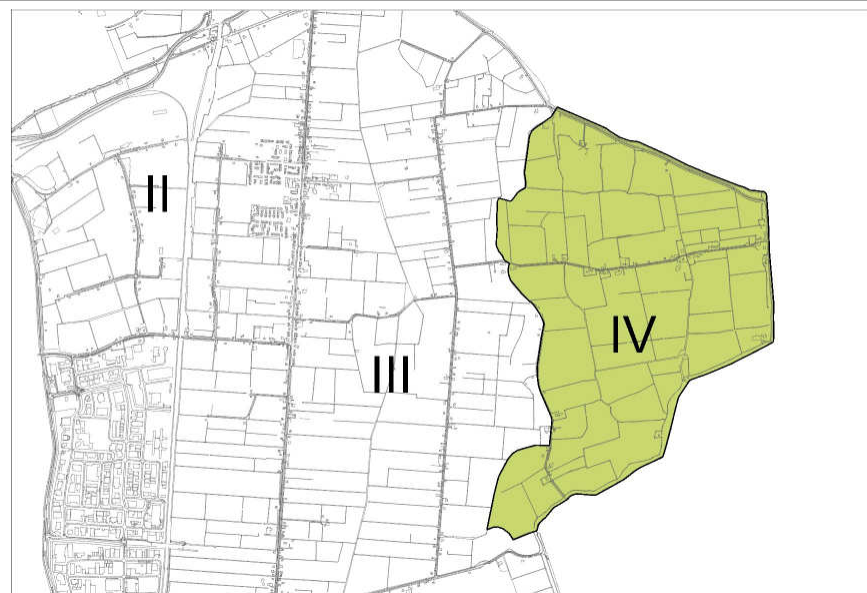
kaartbeeld 1935

IV Veenhuizen:

De Veenhuizerpolder wordt aan de westzijde begrensd door de Groenedijk en aan de oostzijde door de ringdijk en de ringvaart. De Veenhuizerpolder is voormalig druipland met een geschiedenis die veel verder teruggaat dan die van de polder waar het onderdeel van uitmaakt. Het is een zeer karakteristiek deel van Heerhugowaard omdat het huidige landschappelijke beeld al eeuwenlang vrijwel ongewijzigd is.

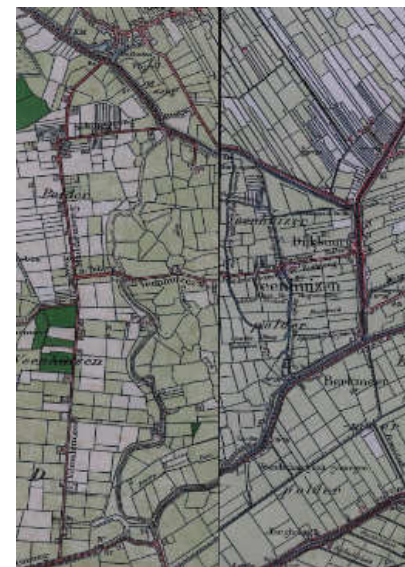
Landschap:

De Veenhuizerpolder heeft een zeer typerend relatief open landschap dat gedomineerd wordt door weilanden, kavelsloten, bochtige wegen met daaraan boerenerven omgeven door groensingels. De verkaveling is overwegend onregelmatig wat het gebied een heel eigen karakter geeft. Bebouwing is beperkt aanwezig en ligt verspreid (als agrarisch bebouwd cluster) langs de weg of tegen de dijk. Het weidelandschap heeft een open karakter en bomen zijn er, met uitzondering van erfbeplantingen en langs de wegen nauwelijks aan te treffen. Centraal ligt het gehucht Veenhuizen. De van oost naar west lopende, bochtige Kerkweg is verreweg de oudste weg in het gebied. Het karakter van het huidige verharde en bewoonde zuidelijke deel van de Groenedijk is van latere datum en markeert de grens van het gebied. Het noordelijke deel van de dijk is minder prominent in het landschap aanwezig maar wel van belang als cultuurhistorisch object. De Veenhuizerpolder kent ook de nodige natuurwaarden en is een belangrijk leefgebied voor weidevogels.

Grondgebruik:

Doordat, in tegenstelling tot de rest van de polder, het veenpakket hier nog aanwezig is, is de grond minder geschikt voor akkerbouw maar vooral voor veeteelt. Naast agrarische bestemmingen kent het gebied een relatief groot aantal woonbestemmingen, vooral aan de Kerkweg.

kaartbeeld 1935

V Zuidoost:

Dit deelgebied ligt oostelijk van de Jan Glijnisweg, dat als historisch lint de begrenzing vormt van het stedelijke gebied van Heerhugowaard.

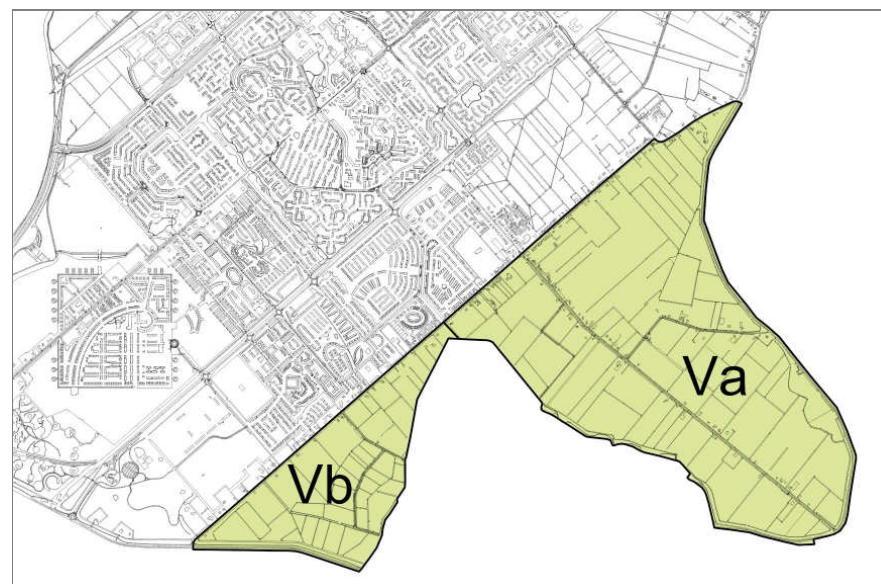
Het gebied valt uiteen in twee delen: de lob rondom de Rustenburgerweg, op de kaart aangeduid als Va, en het gebied tussen de Jan Glijnisweg en Oterleek, aangeduid als Vb.

Het druipland Oterleek, dat niet tot de gemeente behoort, is als voormalig eiland na de drooglegging binnen de grenzen van de polder komen te liggen. Langs de Oostdijk bevinden zich nog een aantal kleinere druiplanden die eveneens onderdeel van de polder zijn geworden. In de beleving van het landschap speelt Oterleek een belangrijke rol omdat de invloed van het voormalige eiland in het omliggende landschap merkbaar is.

Aan de westkant van Oterleek liggen binnen de grenzen van Heerhugowaard gronden die onderdeel uitmaken van het voormalige eiland. Dat is te zien in de verkavelingsstructuur die aansluit op Oterleek en dichterbij de Jan Glijnisweg overgaat in de rationele verkaveling van de polder Heerhugowaard.

Temidden hiervan ligt nog een oud kerkpad dat vanaf de Jan Glijnisweg via de Groeneweg naar Oterleek loopt. Opmerkelijk is dat delen van de hier gelegen gronden in eigendom zijn van de protestantse gemeente in Oterleek en in Amsterdam. Oterleek, als voormalig eiland, heeft een grote cultuurhistorische waarde en kenmerkt zich door een zeer karakteristieke ligging van het dorpslint en onregelmatige verkaveling met een oorspronkelijk patroon.

Het gebied Rustenburg kent, met uitzondering van de druiplanden, een veel rationelere structuur. Aan de zuidzijde van het gebied, op de grens met het voormalige eiland Oterleek, ligt de Molenweg. Een belangrijk cultuurhistorisch object en een recreatieve route.

Landschap:

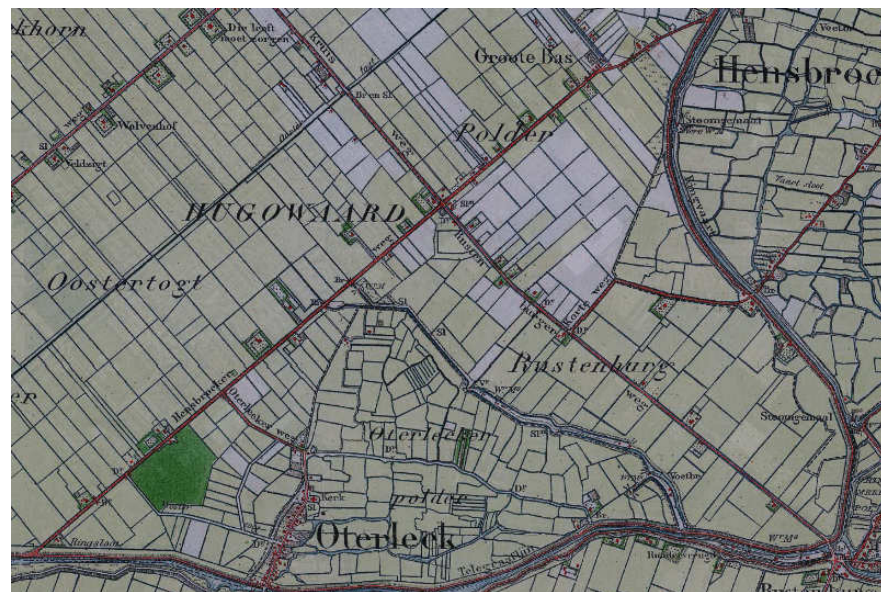
Tussen Jan Glijnisweg en Oterleek, Vb:

De landschappelijke structuur wijkt nauwelijks af van de oorsprong ten tijde van de drooglegging. Het is een helder begrensd gebied met een relatief open karakter. De randen van het gebied zijn goed waar te nemen in de vorm van het dorpslint Oterleek, de Jan Glijnisweg en de Huygendijk

Het gebied heeft een microreliëf dat in eerdere stukken wel het "kadetjesland" is genoemd, opbollend land tussen een patroon van kavelslootjes. Het weidelandschap heeft een open karakter en bomen zijn er, met uitzondering van erfbeplantingen en in de linten, nauwelijks aan te treffen.

Rustenburg, Va:

Opvallend voor het gebied Rustenburg is de afwijkende verkavelingsrichting, loodrecht op de centraal gelegen Rustenburgerweg. De bebouwing is geconcentreerd in het lint. Het weidelandschap heeft een relatief open karakter en bomen zijn er, met uitzondering van erfbeplantingen en in de linten, nauwelijks aan te treffen. De Molendijk is een belangrijk cultuurhistorisch object.

kaartbeeld 1935

Grondgebruik:

De gronden in deze gebieden zijn vooral in gebruik als grasland. Ten noordoosten van 't Kruis ligt een kassengebied, daarnaast zijn er een aantal verspreid liggende glasopstanden te vinden.

In relatie tot het stedelijke gebied van Heerhugowaard is het open landschap ten oosten van de Jan Glijnisweg van grote betekenis. In agrarische zin is gebied Vb, tussen de Jan Glijnisweg en Oterleek, vanwege de relatief beperkte omvang en de kavelstructuur minder interessant.

